



Είναι το παιδί σας

«πραγματικά» κοντό, «φυσιολογικά» κοντό και πως μπορείτε να διαπιστώσετε αν αναπτύσσεται κανονικά;

Πολλές φορές η απόκλιση από το μέσο ανάστημα δηλαδή το συμβατικό ή το συνηθισμένο θεωρείται ως κοινωνικό στίγμα. Η αλήθεια είναι ότι αν είναι ένα παιδί κοντότερο από τους φίλους του θεωρεί τον εαυτό του κοινωνικά σε μειονεκτική θέση η οποία οδηγεί σε χαμηλή αυτοεκτίμηση, ατολμία και μειωμένη σχολική απόδοση αν και έχει φυσιολογική νοημοσύνη.

Από πού εξαρτάται το ύψος του;

Το ανάστημα ενός παιδιού εξαρτάται από δύο βασικούς παράγοντες:

Οι γενετικοί παράγοντες είναι εκείνοι που υπογορεύουν το ενδογενές δυναμικό για αύξηση και το οποίο καθορίζεται από γονίδια όπως είναι οι αυξητικοί παράγοντες, οι ορμόνες κ.τ.λ.

Οι περιβαλλοντικοί παράγοντες που δρουν τροποποιητικά στην γενετική καταβολή και μπορούν να ασκήσουν την δράση τους ή την αλληλεπίδραση τους είτε κατά την ενδομήτρια ζωή ή σε οποιαδήποτε αναπτυξιακή φάση μετά την γέννηση. Τέτοιοι παράγοντες είναι η ακτινοβολία, οι χημικές ουσίες, οι χρόνιες ασθένειες, η διατροφή κ.τ.λ.

Το παιδί μου θα παραμείνει κοντό;

Τα απαραίτητα στοιχεία για την εκτίμηση του τελικού αναστήματος είναι

Το ιστορικό του παιδιού

Το ανάστημα των γονέων

Η κλινική εξέταση

Ο προσδιορισμός της σκελετικής ωρίμανσης, η οστική ηλικία.

Στις περισσότερες περιπτώσεις το κοντό ανάστημα είναι απόκλιση του φυσιολογικού και δεν οφείλεται σε κάποιο υποκείμενο παθολογικό αίτιο. Αυτές οι περιπτώσεις είναι φυσιολογικές παραλλαγές κοντού αναστήματος και εμπίπτουν σε δύο ομάδες παιδιών:

Παιδιά με ιδιοπαθή καθυστέρηση της ανάπτυξης

Συνήθως στις περιπτώσεις αυτές εντοπίζεται ανάλογο ιστορικό αναπτυξιακής πορείας στο οικογενειακό ιστορικό του παιδιού. Η αντιμετώπιση των περιπτώσεων αυτών καθορίζεται από τα προβλήματα ψυχοκοινωνικής προσαρμογής που αντιμετωπίζει το παιδί. Τέτοιοι τρόποι αντιμετώπισης είναι είτε η αναμονή της

εφηβείας ή φαρμακευτική πρόκληση αυτής.

Παιδιά με περιορισμένο γενετικά χαμηλό ανάστημα ή όπως χαρακτηρίζεται «φυσιολογικά κοντά παιδιά»

Στις περιπτώσεις αυτές δεν διαπιστώνεται βιολογική διαταραχή στα επίπεδα της αυξητικής ορμόνης και των αυξητικών παραγόντων. Η αντιμετώπιση των «φυσιολογικών κοντών παιδιών» περιορίζεται στην ψυχολογική τους υποστήριξη.

Είναι προφανές ότι το παθολογικό χαμηλό ανάστημα πρέπει να αναγνωρίζεται έγκαιρα και αξιόπιστα για να είναι δυνατή η πρόγνωση και να εφαρμόζεται η θεραπευτική παρέμβαση άμεσα. Άρα το κοντό ανάστημα ενός παιδιού δεν είναι νόσος αλλά:

σύμπτωμα που μπορεί να αποτελεί παραλλαγή της φυσιολογικής ανάπτυξης

ή κλινική έκφραση υποκείμενης παθολογικής οντότητας.

Τις περισσότερες φορές το ιστορικό, η κλινική εξέταση και προσδιορισμός της οστικής ηλικίας είναι αυτά που κατευθύνουν τη διάγνωση ενώ το αίτιο μπορεί να εντοπισθεί με ειδικές εργαστηριακές εξετάσεις. Τέλος, η θεραπευτική παρέμβαση δεν πρέπει να επηρεάζεται από τους συναισθηματισμούς των γονέων αλλά να γίνεται με γνώμονα την υγεία, την ψυχοκοινωνική προσαρμογή και την ποιότητα ζωής των μικρών ασθενών.

Με τη συνεργασία της Χρυσάνθης Λαθήρα, παιδίατρος

Από: Ελένη Χαδιαράκου

Πηγή:imommy.gr